

3. Rozwinięcie

Tocząca się opowieść – katecheta prosi uczniów, aby spróbowali dokończyć pewną historię. Każdy uczeń dodaje do opowieści jedno zdanie. Nauczyciel zapisuje treść opowieści na kartce. Po ukończeniu historia zostaje odczytana, a następnie katecheta przedstawia historię Józefa, zawartą na kartach Pisma Świętego. Następnie uczniowie porównują oba opowiadania.

„Józef był ukochanym synem, któremu ojciec podarował najlepszą szatę, przez co został znienawidzony przez swoich braci. Początkowo chcieli go zabić, ale ostatecznie...”

Puenta

Pan Bóg czuwa nad całym życiem człowieka i opiekuje się nami. Pamiętamy, że działanie Pana Boga wyrażające się troską i miłością o swoje stworzenie nazywamy Bożą Opatrznością. W historii Józefa możemy dostrzec wiele momentów opieki Boga nad nim. Pan Bóg kocha nas tak bardzo, że daje nam jeszcze dodatkowego opiekuna. Jest nim nasz anioł stróż, który stoi na straży naszego zbawienia i chroni nas przed szatanem, dlatego powinniśmy jak najczęściej modlić się do naszego anioła stróża i dziękować Panu Bogu za Jego opiekę i troskę o nas.

4. Zakończenie

Praca na lekcji – uczniowie wykonują polecenie 1 z podręcznika dla ucznia.

5. Propozycja notatki

Historia Józefa z Egiptu jest wyrazem Bożej Opatrzności względem człowieka. Bóg kocha nas tak bardzo, że daje każdemu z nas anioła stróża, który chroni nas przed szatanem.

6. Praca domowa

Polecenie 2 z podręcznika dla ucznia.

7. Modlitwa – *Aniele Boży Stróżu* lub modlitwa ułożona w poleceniu 2 z podręcznika.

33. Bóg prowadzi swój lud

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- pogłębienie rozumienia Bożej Opatrzności jako opieki i troski Boga o człowieka,
- nabywanie zdolności proszenia Boga o Jego łaski i dziękowania za Jego prowadzenie.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

uczeń:

- po zakończonej lekcji potrafi uzasadnić, czym jest nadzieja w życiu chrześcijanina,
- na podstawie tekstu o wędrowce Izraelitów przez pustynię podaje przykłady biblijnych znaków troski Boga o człowieka i Jego prowadzenia,
- uzasadnia konieczność modlitwy jako przejawu wiary w Bożą Opatrzność i wyrażenia dziękczynienia za Boże prowadzenie,
- po zakończonym spotkaniu uzasadnia, dlaczego Bóg i rodzice nie spełniają wszystkich naszych pragnień.

Pojęcia, postaci

nadzieja, Boże prowadzenie, Boża Opatrzność.

Wartości

nadzieja towarzyszy wszystkim ludziom, Bóg troszczy się o człowieka, modlitwa wyrazem wiary w Bożą Opatrzność.

Schemat lekcji

- 1) modlitwa,
- 2) nadzieja,
- 3) Jezus spełnia nasze prośby,
- 4) znaki Bożego prowadzenia i Bożej troski,
- 5) notatka,
- 6) praca domowa,
- 7) modlitwa.

Propozycja realizacji

1. **Modlitwa** – *Duchu Święty, przyjdź.*

2. Wprowadzenie

Wywiad – jeden z uczniów wciela się w rolę dziennikarza, pozostałych katecheta dzieli na grupy, np. biznesmenów, osób duchownych, dzieci, rodziców, nauczycieli. Dziennikarz podchodzi kolejno do każdej z grup i zadaje pytania:

- 1) w kim/czym pokłada pan/pani nadzieję?
- 2) co to jest nadzieja?
- 3) gdyby mogłaby/mógłby pani/pan dokończyć zdanie: *Nadzieja jest jak...*

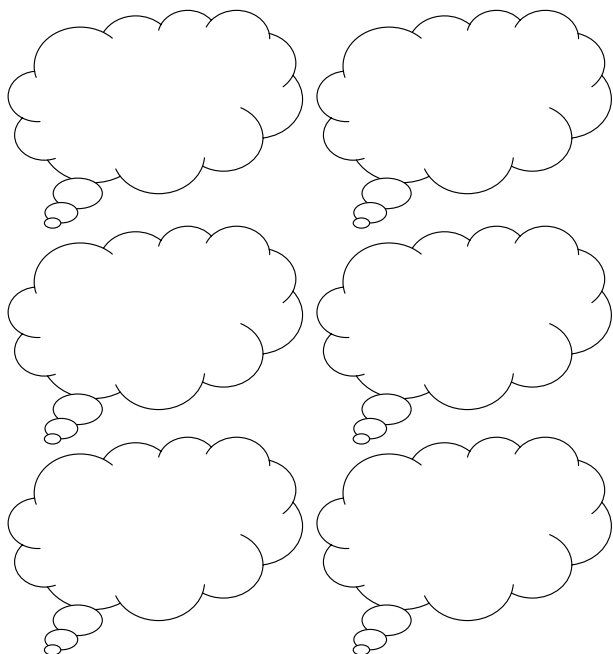
W trakcie wywiadu katecheta może ważniejsze wypowiedzi zapisywać na tablicy.

Puenta

Każdy człowiek bez względu na wiek ma różne potrzeby i marzenia, ma też nadzieję, że zostaną one spełnione. Czasem okazuje się, że sama nadzieja nie wystarczy, że trzeba coś zrobić, aby osiągnąć to, o czym się marzy. Wielu z was swoją nadzieję pokłada w rodzicach, bo wiecie, że oni chcą waszego dobra, spełniając wasze nawet najskrytsze pragnienia. Niestety czasami zdarzają się sytuacje, kiedy nie zawsze dostajemy to, co byśmy chcieli, bo swoje pragnienia skrywamy głęboko w naszym sercu lub rodzice uznają, że nie służą one naszemu dobru. W spełnianiu naszych pragnień trzeba czasem pomóc. Jak? Chociażby poprzez wypowiedzenie ich. Podobnie jest w naszym życiu duchowym. Jeśli nie będziemy potrafili poprosić Pana Boga o Jego pomoc, jeśli nie nauczymy się z Nim rozmawiać, to może się okazać, że nie dostaniemy tego, czego byśmy pragnęli. Pan Bóg jest łaskawy, a „(...) z tymi, którzy Go miłują, współdziela we wszystkim dla ich dobra (...)” (Rz 8, 28).

3. Rozwinięcie

Chmurki – uczniowie odczytują Słowo Boże (Łk 17, 12-17) z podręcznika dla ucznia. Następnie pracując w parach, mają za zadanie uwspółcześnić dany fragment i wpisać dialog w chmurki (każdy uczeń wybiera jedną kolumnę i wpisuje dialog naprzemiennie).

Puenta

Pan Jezus spełnił pragnienie człowieka, gdyż ten zwrócił się do Niego z prośbą. Jezus widział, jak bardzo tego chce i dlatego mu pomógł. Człowiek ten pokazał swoją wielką wiarę w to, że tylko Jezus może go uzdrowić, dlatego kiedy został uleczoney, wrócił do Pana Jezusa i Mu podziękował. Podobnie powinniśmy postępować także i my, gdy nasze pragnienia zostają spełnione. Niestety nie wszyscy potrafimy przyznać się, że osiągnęliśmy coś dzięki pomocy Jezusa lub innych osób i nie potrafimy im za to podziękować. Często prosimy Pana Boga o coś, a kiedy już to dostaniemy, zapominamy Mu za to podziękować w naszej modlitwie. To właśnie modlitwa jest najlepszym sposobem podziękowania Panu Bogu za Jego opiekę nad nami. Pomimo naszych słabości Pan Bóg wciąż się nami opiekuje, prowadzi nas i udziela nam tych łask, które według Niego są dla nas dobre, gdyż On najlepiej wie, co jest nam potrzebne. Przykładem takiej troski i prowadzenia ludzi przez Pana Boga jest też historia narodu wybranego. W opisie wędrówki Izraelitów przez pustynię możemy dostrzec znaki Bożej Opatrzności.

4. Zakończenie

Praca na lekcji – uczniowie wykonują polecenie 1 z podręcznika dla ucznia.

5. Propozycja notatki

Nadzieja pozwala człowiekowi wierzyć i ufać, że Pan Bóg będzie nas prowadził i troszczył się o nas, bo najlepiej wie, co jest człowiekowi potrzebne. Człowiek w modlitwie powinien dziękować Panu Bogu za Jego troskę i prowadzenie.

6. Praca domowa

Polecenie z podręcznika dla ucznia.

7. Modlitwa – Chwała Ojcu.

34. Jestem pielgrzymem w drodze do Ojca

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- odkrywanie prawdy, że życie człowieka jest drogą prowadzącą do zbawienia,
- rozpoznawanie Kościoła pielgrzymującego jako wspólnoty, w której każdy ma swoje miejsce i zadania.